

Sygn. akt IIK 48/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017r.

Rejonowy w M. II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Mastaj

Protokolant Magdalena Dworaczyk

w obecności Prokuratora – nikt się nie stawił, powiadomieni wokandą

po rozpoznaniu dnia 13 kwietnia 2017r.

sprawy Ł. D. (1) , syn W. i T. z domu S.

urodzony (...) w M.

oskarżonego o to, że :

w dniu 9 grudnia 2016 roku z klatki schodowej znajdującej się w M. woj. (...) przy ulicy (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kamer monitoringu wizyjnego o łącznej wartości 600 złotych na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej „ul. (...) w M.” , przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie IIK 776/14 oraz IIK 433/15 na karę pozbawienia wolności, która odbywał w okresie od 22.09.2015 roku do dnia 31.08.2016 roku,

tj. o przestępstwo z art. 278§1 kk przy zast. art. 64§1 kk

1. uznaje oskarżonego Ł. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym przyjmuje, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwa podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 07 maja 2013r. w sprawie IIK 140/13 za czyny z art. 288§1 kk na jedną karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia: 22.09.2015r. do dnia 18.07.2016r. czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy art. 278§1 kk orzeka wobec niego karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art.46§1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Wspólnoty Mieszkaniowej w M. ul. (...) kwoty 600 zł (sześćset) złotych;

3. na mocy art. 627 kpk i art. 2 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych i wydatki w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 48/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. D. (1) zajmuje się administrowaniem wspólnot mieszkaniowych z terenu M. z ramienia Spółdzielni (...). W dniu 9 grudnia 2016 roku został on poinformowany przez jedną z mieszkanek bloku znajdującego się przy ul. (...) w M., iż

na klatce schodowej nie ma światła oraz brakuje kamery z zamontowanego monitoringu. Będąc na miejscu stwierdził on, iż w pierwszej klatce w/w bloku brakuje zainstalowanej na niej kamery, oraz w drugiej klatce schodowej w/w bloku stwierdził ucięcie kabli elektrycznych z zamontowanej instalacji oraz brak drugiej kamery. Zaboru dwóch kamer monitoringu wizyjnego z klatek schodowych mieszczących się przy ul. (...), stanowiących łączną wartość 600 złotych na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej „Ul. (...) w M.” dokonał oskarżony Ł. D. (1).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego Ł. D. (1) (k.22-23, 27-28)
- zeznań świadka S. D. (1) (k.4-5, 32, 60)
- protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną (k.7-8)
- wyceny (k.18)
- protokołu eksperymentu procesowego (k.27-29)
- protokołu oględzin (k.35)

Wyjaśnieniom Ł. D. (1) Sąd dał wiarę w całości. Wyjaśnienia te były szczerze, proste i zgodne z zeznaniami S. D. (1). Oskarżony szczerze przyznał, że zniszczył te kamery. Wiedział, iż monitoring na tych klatkach jest założony. Uważał, iż jest zamontowany nielegalnie i postanowił dokonać zniszczenia kamer. Odciął kamerę z jego klatki, po czym ją potrzaskał. Uszkodził także kamerę z drugiej klatki. Podał, że nie wie gdzie kamery te wyrzucił.

Zeznania S. D. (1) były konsekwentne, szczerze i logiczne oraz spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego, a w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć wiarygodność jego zeznań. Sąd oparł się na nich w ustaleniach, dając im w całości wiarę. Wskazał on w szczególności iż po stwierdzeniu brakujących kamer dokonał przeglądu monitoringu wizyjnego zainstalowanego w w/w bloku i spostrzegł, iż mężczyzną który dokonał zaboru kamer był znany mu osobiście mieszkaniec klatki nr 1 spod nr 12 Ł. D. (1), którego rozpoznał po ubiorze i okularach. Wskazał, iż właściciele mieszkań mają już dość oskarżonego.

Sąd dał też wiarę dowodom z dokumentów jako sporządzonych przez kompetentne organy w zakresie ich zadań.

Przechodząc do merytorycznych rozważań wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, iż oskarżony dopuścił się tego, że w dniu 9.12.2016r. dokonał zaboru dwóch kamer monitoringu wizyjnego o wartości 300 zł. każda z nich i łącznej wartości 600 zł. z bloku znajdującego się w M. przy ul. (...) na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej „Ul. (...) w M.”.

Zgodnie z art. 278 § 1 kk karze podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.

Niewątpliwie oskarżony dokonał zaboru dwóch kamer wizyjnych, które są rzeczami ruchomymi. Kamery te należały do Wspólnoty Mieszkaniowej „Ul. (...) w M.”, a więc dla oskarżonego były rzeczą cudzą. Ich wartość ustalona została w oparciu o wycenę Zarządy (...). W.. Podana przez niego wartość jest wiarygodna, potwierdzona zeznaniami S. D..

Dla Sądu oczywiste jest też to, że oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tych kamer. Dokonał bowiem ich odinstalowania, zniszczenia, następnie wyniósł je poza teren w/w bloku, po czym wyrzucił. A więc postąpił z nimi jak właściciel, i jednocześnie wyjął spod władztwa pokrzywdzonego. Pozbył się tychże kamer tylko dlatego, że uważał, iż monitoring został zainstalowany nielegalnie.

W okolicznościach sprawy i w świetle wyjaśnień samego oskarżonego wątpliwości Sądu nie budzi fakt, iż dopuścił się tej kradzieży umyślnie. Ponadto to, że nie wolno zabierać cudzych rzeczy pod groźbą kary powinien już wiedzieć po poprzednich wyrokach za kradzieże z włamaniem.

Ustalenie, iż Ł. D. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 7.05.2013r. w sprawie o sygn. akt IIK 140/13 za czyny z art.288§1 kk na jedną karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 22.09.2015r. do dnia 18.07.2016r., zadecydowało o przyjęciu kwalifikacji z art.64§1 kk.

Sąd skazał Ł. D. (1) na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary dla oskarżonego Sąd miał na uwadze wspomnianą już jego wcześniejszą karalność i fakt, iż były to przede wszystkim skazania za przestępstwa przeciwko mieniu oraz że były to skazania na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania bądź kary łagodniejszego rodzaju. Dodatkowo wzięto pod uwagę fakt popełnienia podobnego przestępstwa oraz stosunkowo młody wiek oskarżonego. Oskarżony działał w sposób prosty, wręcz prymitywny. Jego motywacja była szczególnie niska i świadczy o głębokiej demoralizacji.

Sąd uznał, że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności odpowiadać będzie wadze naruszonego dobra, jakim jest własność prywatna, wadze czynu, a nade wszystko będzie odpowiadała stopniowi winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia ona także niską motywację sprawcy, sposób jego działania i wartość wyrządzonej czynem szkody.

Wysokość wymierzonej kary pozwalała na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Aby jednak taką decyzję Sąd mógł podjąć, musiał zostać spełniony podstawowy warunek z art. 69§ 1 kk, a więc, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego, a w szczególności zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Tego warunku nie udało się spełnić wobec niego.

Zdaniem Sądu wcześniejszy sposób życia oskarżonego, motywacja i sposób działania w tym wypadku absolutnie nie wskazują, że można mieć nadzieję, że w przyszłości nie popełni on przestępstwa. Oskarżony ma jedynie wykształcenie podstawowe, nie ma stałej pracy, a jego sposób życia można określić jako nieustabilizowany. Popełnił on w przeszłości szereg przestępstw przeciwko mieniu. Można zatem uznać, że jego osobowość ulega degradacji, a jego życiu brak ważniejszych celów, do których osiągnięcia by dążył. Poprzednie wyroki nie odniosły pożądanego skutku wychowawczego i jak widać nie były przedmiotem refleksji oskarżonego. Nadal popełnia on przestępstwa i to nie mniejszej wagi niż poprzednio. Świadczy to o jego demoralizacji i nieliczeniu się z prawem. Łamie je on bez większego namysłu, z niskich pobudek i nie wyraża żadnej skruchy ani woli poprawy. W tej sytuacji nie sposób uznać, że istnieją podstawy, żeby przypuszczać, że w przyszłości nie popełni on ponownie przestępstwa.

Na mocy art.46§1 kk zobowiązano Ł. D. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej „Ul. (...) w M.” kwoty 600 złotych.

O kosztach orzeczono kierując się zasadą, że skazany ponosi wydatki sądowe i koszty sądowe wynikłe w sprawie.